

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 633: Phải Biết rằng Sanh Tâm Vô Trụ, Tức Là Sanh Tâm Thanh Tịnh. Sanh Tâm Thanh Tịnh, Tức Là Sanh Thật Tướng Vậ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 054)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phải biết rằng sanh tâm vô trụ, tức là sanh tâm thanh tịnh. Sanh tâm thanh tịnh, tức là sanh Thật tướng vậ.]

Kinh điển bảo với chúng ta: “*Tín tâm thanh tịnh, tức sanh Thật tướng*” (Niềm tin thanh tịnh thì sanh Thật tướng), Thật tướng chính là Thật tướng Bát Nhã, là trí tuệ chân thật. Trí tuệ chân thật không phải từ bên ngoài đến, mà là vốn dĩ đầy đủ trong tự tánh. Hướng ra bên ngoài để cầu trí tuệ thì sai rồi, tâm ngoại cầu pháp (tìm cầu pháp bên ngoài tâm) chính là điều mà nhà Phật chúng ta gọi là “ngoại đạo”.

Danh từ “ngoại đạo” này, mọi người cũng phải hiểu cho rõ ràng. Ngoại đạo tuyệt đối không phải là chỉ cho các tôn giáo khác ngoài cửa Phật thì gọi là ngoại đạo, hiểu như vậy là bạn đã sai rồi, Phật không có ý này; các tôn giáo khác nghe xong cũng sẽ không thấy thoải mái, nghĩ rằng các vị Phật tử đang bài xích chúng tôi; thế thì không phải là Phật tử rồi. Phật pháp là bao dung, không có sự bài xích. Nhà Phật nói “ngoại đạo” tức là tâm ngoại cầu pháp, thì gọi là ngoại đạo. Phật pháp phải cầu từ đâu? Cầu từ trong tự tánh, là cầu từ bên trong. Cho nên kinh điển của Phật giáo được xưng là “Nội học”, đạo lý chính là ở chỗ này. Tất cả đều phải cầu từ trong tâm tánh mới có thể đạt được đại viên mãn, không thể hướng ra bên ngoài mà cầu.

Người học Phật học tập kinh giáo, nếu cứ một bề tìm cầu trong kinh điển, vậy thì hỏng rồi, thế là biến thành ngoại đạo rồi. Kinh sách là ngoài tâm, không ở trong tâm, là ngoài tâm, thế thì biến thành ngoại đạo rồi. Kinh sách không thể không cần, người xưa có một ví dụ, kinh sách giống như tấm biển chỉ đường, chúng ta muốn đi đến đâu, thì đó là biển chỉ đường. Bạn không thể coi tấm biển

chỉ đường là nơi cần đến, vậy thì sai rồi; bạn phải men theo phương hướng của nó mà đi tới thì mới đúng, không thể chấp trước vào nó. Trong cuốn sách này, không có Kim Cang Bát Nhã. Kim Cang Bát Nhã ở đâu? Ở trong quyển sách này ư, vậy là sai rồi. Trong quyển sách này, làm gì có Kim Cang Bát Nhã! Kim Cang Bát Nhã ở ngay trong tâm bạn, ở ngay trong tự tánh của bạn. Vậy thì bạn thực sự biết cách cầu rồi, và bạn cũng sẽ thực sự đạt được.

Người xưa từng nói, học Bát Nhã đây là “trí niệm”, trí tuệ, trí niệm; niệm A Di Đà Phật là “tịnh niệm”, Tịnh Độ là tịnh niệm. Mục đích của tịnh niệm là tâm thanh tịnh, mục đích của trí niệm là sanh tâm vô trụ, cho nên nói tịnh niệm so với trí niệm còn thiết thực, gần gũi hơn. Chúng ta xem câu này, ý nghĩa rất rõ ràng, tâm thanh tịnh chính là tâm vô trụ, tâm có chỗ trụ, làm sao có thể thanh tịnh!

Tất cả đều không trụ, nhưng lại trụ ở A Di Đà Phật, thì có tính là thanh tịnh không? Tính là thanh tịnh. A Di Đà Phật cũng là một cái tướng, sao lại có thể thanh tịnh? Bởi vì trụ ở A Di Đà Phật có thể vãng sanh thế giới Cực Lạc, đến thế giới Cực Lạc gặp được A Di Đà Phật, cổ đức nói: “Đản đắc kiến Di Đà, hà sâu bất khai ngộ” (Chỉ cần được thấy Phật Di Đà, lo gì không khai ngộ). Thấy được A Di Đà Phật, thì liền thực sự thanh tịnh rồi. Pháp môn này so với các pháp môn khác thì thù thắng hơn. Các pháp môn khác nếu như tâm vô trụ không thể hiện tiền, thì chẳng có tác dụng gì; cũng có nghĩa là bạn không thể thoát khỏi Tam giới. Bạn mới biết cái này khó!

Chúng ta niệm A Di Đà Phật, tâm đầu cho không thanh tịnh, nhưng có thể dùng một câu Phật hiệu để phục hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, đây là “đá đè lên cỏ”, chưa đứt gốc rễ, vẫn còn vọng tưởng, vẫn còn chấp trước, nhưng chỉ nương vào một câu Phật hiệu này, công phu đắc lực có thể hàng phục được mọi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, thì liền có thể vãng sanh. Cách làm này thì mỗi một người đều có thể làm được, còn việc sanh tâm vô trụ thì không phải ai cũng có thể làm được. Qua đó mới thấy rõ pháp môn Niệm Phật so với hết thấy các pháp môn khác thì dễ dàng hơn, vững vàng hơn, và cũng nhanh chóng hơn.